

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Václava Novotného v právní věci žalobce: **JUDr. J. R.**, zast. advokátem JUDr. Miroslavem Jindrákem, se sídlem AK Zdiměřická 1452, Praha 4, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, se sídlem Praha 1, U Obecního domu 3, o registraci sdružení, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 27. 4. 2004, č. j. 9 Ca 43/2004 – 19,

t a k t o :

Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 27. 4. 2004, č. j. 9 Ca 43/2004 - 19, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností se stěžovatel domáhá zrušení výše označeného usnesení Městského soudu v Praze, kterým byla odmítnuta žaloba podaná proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 12. 2003, č. j. VS-10481/SDR/1-2003. Stěžovatel tvrdí, že důvodem odmítnutí bylo údajné nesplnění výzvy učiněné v usnesení tohoto soudu k odstranění vad podání, proto nebylo možno v řízení pokračovat a soud dle ust. § 37 odst. 5 věta druhá s. ř. s. žalobu odmítl. Stěžovatel namítá, že dne 1. dubna 2004 zaslal Městskému soudu v Praze doporučeným dopisem ve dvojím vyhotovení třístránkový text, jehož kopii připojil. Na podacím lístku pošty Ř. je uvedeno číslo doporučené zásilky R 019319 280, datum 1. 4. 2004, hmotnost 0,076 kg a údaj o platbě v hotovosti ve výši 22 Kč a jako odesílatel je uveden

JUDr. J. R. Stěžovatel z výše uvedeného dovozuje, že svoji povinnost vyplývající z výzvy soudu splnil. Skutečnost, že jeho podání ve lhůtě doručené soudu není připojeno ve spise, nelze přičítat k tíži stěžovatele. Je tak přesvědčen, že nebyl dán důvod k postupu soudu dle § 37 odst. 5 s. ř. s., naopak je dán důvod k uplatnění postupu dle ust. § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.

Nejvyšší správní soud přezkoumal kasační stížností napadené usnesení Městského soudu v Praze v mezích důvodů uplatněných ve smyslu ust. § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. a dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná.

Nejvyšší správní soud považuje za vhodné předeslat, že není jeho úkolem znovu komplexně posuzovat otázku, zda stěžovateli měla či neměla být povolena registrace sdružení, nýbrž má posoudit, zda předchozí řízení trpělo vadami spadajícími pod vymezení v § 103 odst. 1 odst. e) s. ř. s. tvrzenými v kasační stížnosti, popřípadě některými dalšími vadami, k jejichž přezkumu je Nejvyšší správní soud povolán v řízení zahájeném podanou kasační stížností z úřední povinnosti.

Žalobou podanou u Městského soudu v Praze stěžovatel napadl rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 12. 2003, č. j. VS 10 481/SDR/1-2003, kterým byla podle ust. § 8 odst. 1 písm. c) zákona č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů, odmítnuta registrace sdružení s názvem „T.“. Protože žaloba neobsahovala veškeré náležitosti dle ust. § 71 odst. 1 s. ř. s., usnesením soudu ze dne 23. 3. 2004, č. j. 9 Ca 43/2004 - 15, byl žalobce vyzván k odstranění vad žaloby ve lhůtě do dvou týdnů od doručení usnesení, přičemž byl současně poučen o odmítnutí návrhu, nebude-li ve lhůtě výzvě vyhověno.

Ze spisového materiálu vyplynulo, že žalobce k výzvě soudu zaslal dne 1. 4. 2004 doporučenou písemnost, obsahující ve dvojím vyhotovení podání, kterým byly vady žaloby odstraněny. Tato písemnost, doručená soudu dne 2. 4. 2004, jak bylo ze spisu zjištěno, byla omylem nesprávně založena, a proto k ní soud nepřihlédl a žalobu ve smyslu ust. § 37 odst. 5 s. ř. s. odmítl.

Není sporu o tom, že řízení ve správním soudnictví je plně ovládáno zásadou dispoziční a je na žalobci, zda proti rozhodnutí správního orgánu jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, podá žalobu u soudu či nikoliv. Je pouze na žalobci, aby v případě, kdy se bude domáhat ochrany svých práv žalobou u soudu, v této žalobě jasně vymezil, které výroky správního rozhodnutí napadá a v žalobních bodech pak specifikoval, z jakých skutkových a právních důvodů považuje napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné (§ 71 s. ř. s.).

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že podání stěžovatele ze dne 1. 4. 2004, o jehož doručení soudu není pochyb, odstranilo vady původního podání, stěžovatel vymezil meze a rozsah přezkumné činnosti soudu způsobem dostačujícím a splňuje všechny podmínky proto, aby se soud mohl věcí zabývat meritorně.

Nejvyšší správní soud s ohledem na výše uvedené dospěl k závěru, že usnesení Městského soudu v Praze, kterým byl dle ust. § 37 odst. 5 s. ř. s. odmítnut návrh stěžovatele, je nezákonné, a proto podle ust. § 110 odst. 1 s. ř. s. napadené rozhodnutí tohoto soudu zrušil a věc mu vrací k dalšímu řízení.

V novém rozhodnutí rozhodne Městský soud v Praze i o nákladech řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 2 s. ř. s.).

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 23. května 2005

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu